

rindelige lovforslag, herunder specielt at loven nu er målrettet mod forbrugerspørgsmål.

Socialdemokratiet beklager dog meget, at regeringen ikke har lyttet mere til de modtagne høringsvar. Det centrale må være at beskytte forbrugerne, og Socialdemokratiet mener ikke, dette gøres på betryggende vis i regeringens lovforslag og heller ikke med de af Dansk Folkeparti foreslåede ændringer.

Det er således beklageligt, at lovforslaget, på trods af at ministeren nu har begrænset lovforslaget til forbrugerspørgsmål, ikke tager de nødvendige skridt til at sikre forbrugerne yderligere. Socialdemokratiet havde gerne set, at de af Forbrugerrådet foreslåede ændringer blev indarbejdet mere eksplicit i lovforslaget, og Socialdemokratiet er på flere punkter helt uenige i regeringens vurderinger af Forbrugerrådets bemærkninger. Bl.a. finder Socialdemokratiet, at der burde medtages civile retlige virkninger i lovforslaget, og Socialdemokratiet er ikke af den opfattelse – som antydnet i justitsministerens svar på spørgsmål 13 – at man ikke kan kombinere en offentligretlig lov med civile retlige konsekvenser.

Et andet mindretal i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer for ændringsforslag nr. 3 og 4 og imod ændringsforslag nr. 1 og 2.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget stemmer nej til lovforslaget. For det første finder SF og Enhedslisten det forhastet og useriøst, at ministeren ønsker lovforslaget vedtaget nu, samtidig med regeringen overvejer en helt ny regulering af advokaterhvervet og dermed formentlig vil skulle ændre lovgivningen, næsten før denne lov når at træde i kraft.

For det andet er SF og Enhedslisten bange for, at lovforslaget vil åbne for, at en række personer vil slå sig ned som juridiske rådgivere. På revisorområdet har man jo denne opdeling. Der er de statsautoriserede revisorer og de registrerede revisorer, som skal have autorisation, uddannelse, ansvarsforsikring osv. Men selve titlen revisor kan enhver bruge og markedsføre sig med, uden at det har nogen konsekvenser. Og mange mennesker kommer gruelig galt af sted og taber mange penge. Det kan gå ligesådan med området for juridisk rådgivning.

Det er klart, at de store virksomheder vil gå til et advokatkontor, ligesom de går til en statsauto-

riseret revisor. Men den lille iværksætter eller den lille borger, der én gang i sit liv skal bruge juridisk rådgivning, vil måske gå til en, der er billigere, og som reklamerer med nogle flotte annoncer. Og så er der risiko for, at det kan gå gruelig galt. Når der oven i købet ikke er noget krav om forsikring, kan det være millionbeløb, som borgerne kommer til at miste på grund af dårlig rådgivning.

På alle andre områder i samfundet indfører Folketinget flere og flere autorisationer, skærper kravene til at få autorisation og giver bedre muligheder for at fratage autorisation bl.a. med den begrundelse, at samfundet bliver mere og mere indviklet, lovgivningen m.v. bliver mere og mere indviklet, og derfor skal der være fagfolk til at operere på de forskellige områder. Folketinget skal sikre en kontrol med, at det man yder borgerne, er i orden. Det stemmer dårligt overens med, at man siger, at her skal der stort set ikke være nogen kontrol. Der skal ikke være noget krav om uddannelse, og der skal ikke være noget krav om ansvarsforsikring.

SF og Enhedslisten er helt enige med de statsautoriserede revisorer (jf. L 65 – bilag 5) i, at det ikke er samfundsmæssigt ansvarligt, at man fra regeringens side forudsætter, at en del juridisk rådgivning fremover vil blive ydet af personer, som ikke kan tegne ansvarsforsikring, fordi forsikringsselskaberne vurderer, at der vil være for stor risiko for erstatninger på grund af fejlagtig rådgivning.

Det er svært at se, at det skulle være en fordel for forbrugerne. Det burde være sådan, at borgerne kan være sikre på, at hvis de får juridisk rådgivning fra personer, der med statens accept har ret til at kalde sig for juridiske rådgivere, så er det også nogle med kompetence og forsikring på området.

SF og Enhedslisten stemmer imod ændringsforslag nr. 1, da SF og Enhedslisten mener, at loven ikke kun skal gælde for forbrugere, men også for i hvert fald små erhvervsdrivende. Erfaringen fra revisorområdet er, at rigtig mange små erhvervsdrivende kommer i klemme ved at få bogholderi og regnskab udført hos en, der kalder sig revisor, men som hverken er uddannet, underkastet et disiplinærsystem eller har ansvarsforsikring. Der er stor risiko for, at det samme kommer til at ske på området for juridisk rådgivning. Derfor bør der som minimum være samme